

Podstawowe Zasady Biblijne

Małżeństwo - tylko w Panu

Wybór partnera w małżeństwie to jedna z najbardziej dalekosiężnych decyzji w naszym życiu, wpływająca na większą część, o ile nie całą resztę życia. Jeżeli Chrystus znaczy cokolwiek dla nas, to z przyjemnością będziemy stosować się do jego nakazów, łącznie z tymi, które dotyczą małżeństwa.

Instytucja małżeństwa

Zaczął się, gdy Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, i powiedział: *Bądźcie płodni i rozmnażajcie się (Rdz 1,26-28)*. Zostaje to rozszerzone w **Księdze Rodzaju 2,18-24**, a układ ten zostaje potwierdzony przez Chrystusa (**Mt 19,4-6; Mk 10,6-9**). Ewa, uczyniona z żebra Adama, była *ciałem z [jego] ciała*; i tak, według tego samego wzorca, ich potomkowie stają się *jednym ciałem (Rdz 2,24)*, gdy się pobierają.

Wynikające stąd zasady są następujące:

- Małżonkowie stają się jednym ciałem (z wynikającymi stąd obowiązkami).
- Małżeństwo jest stałe (**Mt 19,6; Mk 10,9**).
- Jest ważne bez sakramentu czy ceremonii.

Analogia między Chrystusem a eklezją

List do Efezjan 5 przyrównuje ludzkie małżeństwo do relacji między Chrystusem a eklezją. Chrystus i eklezja to relacja podstawowa, małżeństwo jest jego pochodną. Dlatego jest typem, a wymagania Chrystusa muszą znaleźć się na pierwszym miejscu, inaczej typ zostanie zepsuty.

Zwierzchnictwo i poddanie (ww. 22-24):

Chrystus zbawił nas i jest naszą głową. Cała eklezja powinna być mu poddana. Według tej analogii żony powinny być poddane swoim mężom, tak samo jak Panu.

- **Lecz** w małżeństwie poza Panem, nie jest to możliwe w najważniejszych sprawach.

Miłość męża do żony (jak do siebie samego) (ww. 25-29):

Chrystus dał siebie dla eklezji, żeby mogła być uświęcana i doskonalona. Tak więc, również mężowie powinni okazywać prawdziwą miłość swoim żonom, zarówno w boskich rzeczach, jak też naturalnych.

- **Lecz** rola ta jest nieobecna, jeżeli mężczyzna żeni się poza eklezją. Również żona nie może pomagać swojemu mężowi w taki sposób, jak Ewa, która była odpowiednią pomocą dla Adama (**Rdz 2,18**).

Jedno ciało (ww. 30-33):

Paweł cytuje **Księgę Rodzaju 2**, interpretując ją jako odnoszącą się w pierwszym rzędzie do Chrystusa i eklezji. Na tej podstawie rozwija temat jedności między mężem a żoną (**w. 33**).

- **Lecz** nie jest to ani sensowne, ani wykonalne, jeżeli jedno z partnerów nie jest w Chrystusie.

Bezpośredni nakaz

Pierwszy List do Koryntian 7,39: *Żona związana jest zakonem [prawem], póki żyje mąż jej; a jeźliby umarł mąż jej, wolna jest, aby szła, za kogo chce, tylko w Panu (BG)*.

Zwrot *tylko w Panu* dotyczy wychodzącej ponownie za mąż wdowy, która może poślubić tylko współucznię, i ustanawia ogólną zasadę, że małżeństwo każdego ucznia powinno być *tylko w Panu*.

Nasz obowiązek wobec Chrystusa

Pełna miłości służba Chrystusa wobec nas zobowiązuje nas to tego, żebyśmy byli mu posłuszni i służyli mu (**2 Kor 5,14-15**). Dla wierzącego Chrystus jest na pierwszym miejscu. Jego życzenia mają pierwszeństwo przed życzeniami partnera małżeńskiego (**Mt 6,33; 10,37-38**). Obejmują one pełną wiarę w jego nauczanie i posłuszeństwo wobec tego nauczania. Wybór partnera w małżeństwie o innych przekonaniach i innych zasadach to wyparcie się Chrystusa. Nasz przykład ma wpływ na innych, i nie możemy oczekiwać od innych, żeby przestrzegali nakazów Chrystusa, jeżeli sami ich nie praktykujemy albo jeżeli nauczamy o wyjątku wobec jednego z nich.

Wpływ partnera małżeńskiego

Drugi List do Koryntian 6,14: *Nie wprzęgajcie się z niewierzącymi w jedno jarzmo. Cóż bowiem na wspólnego sprawiedliwość z niesprawiedliwością? Albo cóż ma wspólnego światło z ciemnością?*

Małżeństwo to najbardziej intymny sposób, w jaki dwoje ludzi może być razem w jednym jarzmie. Ponieważ więzy małżeństwa mają być stałe (**1 Kor 7,10-11**), rozłączne tylko przez śmierć (**Rz 7,3; 1 Kor 7,39**), normalnie ma ono dozący wpływ na dobre czy na złe. Jeżeli życie naszego partnera opiera się na innych zasadach, będzie to działało przeciwko nam. Mężowie i żony powinni dążyć do wspólnego celu. Pismo pokazuje, że lekceważenie zasady małżeństwa tylko w Panu przyniosło dramatyczny skutek, prowadząc do potopu (**Rdz 6,1-7**) i powodując upadek Izraela w czasach sędziów (**Sdz 3,1-7**).

Separacja wskazana w **2 Liście do Koryntian 6** nie może być praktykowana, jeżeli nasz partner nie jest w wierze. Świętość w umyśle i ciele, zarówno w małżeństwie i poza nim, jest częścią drogi prawdziwego uczenia (**Ef 5,3-7; 1 Tes 4,3-5,7**). Nasze ciała są członkami Chrystusa, *jednym duchem* z nim (**1 Kor 6,17**), co jest większą relacją niż małżeństwo w ciele. Jeżeli uważamy Chrystusa za bliskiego przyjaciela, będziemy dobierać sobie pozostałych przyjaciół o tym samym *jednym duchu*. Bóg nienawidzi konkurencji fałszywych 'bogów' (wszystkiego, co współzawodniczy z Nim o oddawanie czci i poświęcanie uwagi).

Co z dziećmi?

Poślubiając osobę niewierzącą wystawiamy na ryzyko nie tylko siebie samych. Ma to wpływ także na dzieci. Jak będą wychowywane? Konflikt duchowy w rodzinie: dopuszczenie do tego dowodzi braku odpowiedzialności i myślenia o dzieciach. Zmniejsza to ich szansę na zbawienie do życia wiecznego. W czasach Ezdrasza uważano to za mieszanie się świętego nasienia z obcymi i grzech przeciw Bogu (**Ezd 9,2; por. Ne 13,23-29**). My także, przez Chrystusa, mamy udział w przymierzu, które Bóg zawarł z nasieniem Abrahama, i przymierze to nie powinno zostać skalanane. Malachiasz, gdy świętość Pańska była profanowana przez małżeństwo z niewierzącymi, czyni uwagę na temat celu posiadania dzieci – żeby Bóg *szukał nasienia Bożego*, czyli Swojego własnego potomstwa (**Ml 2,11-15 BG**). Jest to trudne nawet, gdy oboje rodzice są oddani Prawdzie, a jeszcze bardziej, gdy tak nie jest.

Na zakończenie

Dla niektórych pokusę stanowi sugestia, że z poślubienia niewierzącego może wynikać dobro, gdyż niewierzący zostanie nawrócony. Bardziej prawdopodobne jest coś odwrotnego. Tak czy inaczej, mniejsza jest szansa, że ci, którzy są najmocniej osadzeni w Prawdzie ulegną pokusie, gdyż ich duchowe zainteresowania sprawiają, że będą częściej przebywać w towarzystwie osób podobnie myślących. Słabo osadzeni wystawiają się na większe ryzyko. Kiedy już porzucimy zasadę małżeństwa tylko w Panu, i usprawiedliwimy swoje postępowanie, trudno będzie uczyć lub informować innych o właściwej drodze.

BG: Biblia Gdańska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com